

[Justitsministeren]

Den philippinske statsborger Luzuiminda Cagara, født den 15. maj 1960, indrejste her i landet den 19. november 1974 for at tage ophold hos sine herboende forældre.

Den 23. oktober 1980 blev hun ved Københavns byret idømt 4½ års fængsel for overtrædelse af straffelovens narkotikabestemmelse ved at have forsøgt indsmugling fra Bangkok til Danmark af et ikke nærmere opgivet kvantum heroin. Herudover blev hun dømt for i et tilfælde at have videregivet 50 g heroin og i et andet tilfælde efter ordre fra sin fader at have transporteret ca. 1,5 kg heroin fra faderens bopæl til en medtiltalt. Af byrettens dom fremgår, at man anså det for en skærpende omstændighed, at sagen angik omfattende professionelt organiseret handel med heroin.

Østre landsret stadfæstede dommen den 3. juni 1981.

På grund af de fremsatte bemærkninger til retsafgørelsen i sagen bemærkes, at såvel skyldspørgsmålet som strafudmålingen i en straffesag suverænt afgøres af domstolene. Kompetencen til i særlige tilfælde at tillade en afsluttet straffesag genoptaget er således tillagt Den særlige Klageret, og det kan i den forbindelse oplyses, at Den særlige Klageret ved kendelse af 3. maj 1982 har afvist en af Luzuiminda Cagara fremsat anmodning om sagens genoptagelse.

Den 28. december 1981 meddelte tilsynet med udlændinge Luzuiminda Cagara udvisningstilhold gældende for bestandig. Afgørelsen, der er truffet i medfør af udlændingelovens § 4, stk. 1, nr. 3, jfr. § 2, stk. 1, nr. 5 og 6, er senest ved skrivelse af 1. juli 1982 stadfæstet af justitsministeriet.

Ved afgørelsen af, om en udlænding på grund af begået strafbart forhold skal udvises, foretages en afvejning mellem på den ene side kriminalitetens grovhed og risikoen for, at den pågældende vil fortsætte med at begå forbrydelser her i landet, og på den anden side de forhold, der knytter udlændingen her til landet. Der tages herved navnlig hensyn til opholdets varighed, udlændingens alder samt udlændingens eventuelt manglende tilknytning til hjemlandet.

Justitsministeriet har ved afgørelsen om udvisning af Luzuiminda Cagara været fuldt opmærksom på de menneskelige hensyn, der gør sig gældende i sagen, men under hensyn til forbrydelsens særdeles alvorlige karakter

har man ikke fundet, at det vil være forsvarligt at undlade udvisning.

Det bemærkes, at såvel Luzuiminda Cagaras fader som hendes broder er idømt henholdsvis 9 års fængsel og 3 års fængsel i samme sag, og at begge har fået meddelt udvisningstilhold gældende for bestandig.

Det tilføjes, at såfremt en udlænding, der efter endt strafafsoning skal udvises, ønsker at udrejse til et andet land end hjemlandet, kan vedkommende gennem kriminalforsorgen indgive ansøgning om indrejse- og opholdstilladelse i det land, hvortil den pågældende ønsker at udrejse.

Spm. nr. 869

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (18/6 82) af:

Poulsgaard (FP):

»Agter ministeren at ændre i det bebudede lovforslag om ændring af biblioteksloven, således at vi undgår tvungne heltidsbiblioteker i hver kommune?«

Begrundelse

Allerede før ministerens ændring af biblioteksloven er nået frem til behandling, har 80 kommuner protesteret imod, at hver kommune skal have heltidsbibliotek med de deraf følgende højere udgifter for kommunens borgere.

Ifølge et femårigt forsøg i fire fynske kommuner giver heltidsbibliotek i en kommune ikke større udlån, forbedring af bogbestanden eller en forøgelse af den kulturelle aktivitet. Faktisk giver det ikke andet end øgede udgifter – ca. dobbelte udgifter. Der synes altså at være al mulig grund til at spare disse penge, hvorfor man må håbe, at ministeren besinder sig og lytter til de protesterende kommuner.

Besvarelse (29/6 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

I ministeriet for kulturelle anliggender behandles i øjeblikket samtlige henvendelser, som er blevet fremsat over for ministeriet og folketingets kulturudvalg i anledning af det i marts måned fremsatte forslag til lov om biblioteker.